

[дз]

дз й | г а
[дз]

кн й | г а
[к][н]

дзи́га дзві́н дзе́ркало ку-ку-ру-дза
гу́дзик дзві́нок дзе́ркальце дзві́н-кий

Любить дзи́га танцювати.

І вдень дзи́га вер-ти-ться. І вночі дзи́гонька
кру-ти-ться. Дзві́нко дзеленчить.

Гудзик ди-ву-є-ться: «Яка ти, дзи́го, дзві́нка!».

А ось дзи́га впала. Лежить — не вору́шиться:
«Нікому я не потрібна. Ніхто зі мною не грається».

Прийшло кошеня. Побачило дзи́гу. Стало
кошеня біля дзи́ги і лапкою її крутить. Дзи́га зно-
ву почала швидко обертатися. І дзві́нко сміятися.

Знову всі ми-лу-ю-ться дзи́гою.

Гудзик

Кошеня

Дзи́га